

ЗДА ВІДПОВІДЯТЬ РЕПРЕСИВНИМИ МИТАМИ НА ОБМЕЖУВАННЯ ІХ ІМПОРТУ ДО ЄВРОПИ

Вашингтон. — Американський уряд обмірковує тепер встановлення репресивних мит у торговельних взаминах з державами Європейського Спільного Ринку за непомірне збільшення ними митних оплат на імпортовану Америку до Європи сільсько-господарську продукцію, яка до цього часу була звільнена від мита. Згідно з цим планом американський імпортер цієї продукції до Західної Німеччини. Попередні легальні заходи в напрямку встановлення репресивних мит будуть запроваджені вже найближчими днями. Рішення за таку відплатну акцію у відношенні до держав Європейського Спільного Ринку американський уряд після того, як провід Європейської Економічної Спільноти заявив, що він не змінить своєї митної політики, застосованої до імпорту сільсько-господарської продукції із ЗСД, який є однією з найважливіших ділянок в американському експорті сільсько-господарських продуктів до Європи. Легальні заходи в справі встановлення репресивних мит будуть проведені за обов'язуючим загальним договором про мита і торгівлю. Ці заходи можуть виявитися в збільшенні митних оплат, або й теж в обмеженні імпорту деяких товарів цієї продукції з Європи до ЗСД. В урядових

колах оцінюють, що ЗДА втратили протягом минулого року щонайменше 46 мільйонів доларів внаслідок обмеження імпорту кішків свіської птиці на ринки держав Європейського Спільного Ринку, що його членами є Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія, Голландія і Люксембург. Вільність з американських імпортерів свіської птиці припадає на Західну Німеччину. Остаточна форма американської відплатної акції ще не устійла. Можливість незастосування Америки відплатних мит господарські експерти додають тільки в тому випадку, якщо Рада міністрів Європейської Економічної Спільноти погодиться розв'язати справу в задовільний для ЗДА спосіб уже в найкоротшому часі. Обмеження імпорту свіської птиці викликало в господарських колах ЗДА побоювання, що так же само може бути обмежений імпорт теж і в інших ділянках сільськогосподарської продукції, що мало б негативний вплив на дальші торговельні взаємини ЗДА із державами Європейського Спільного Ринку. Справою дальшого розвитку цих взаємин й евентуального встановлення репресивних мит займаться тепер сенатська комісія для закордонних справ.

Президент Неннеді перестерігає Бразилію проти вивласнювання американських підприємств

Вашингтон. — У вівторок 30-го липня ц. р. президент Кеннеді прийняв у Білому Домі групу відвідувачів з Бразилії, студентів і учителів. У вихолошений до них промові Президент торкнувся справи започатковуваної бразильським урядом конфіскації майна — посольств і підприємств — американських корпорацій і заявив, що кожне таке виласнення мусить бути проведене чесно із га-

рантیه виплати задовільно-го відшкодування власникам, які своїми засобами і працею допомагали будувати бразильське господарство. В дальшому свої промови президент Кенеді ще раз підтвердив, що ЗДА підтримувала і будуть підтримувати за початковий ними "Союз для поступу" і що вони є прихильниками чесного розподілу багатств та достатку між країнами Південної Америки.

Губернатор Флориди твердить, що громадянські права загрожують праву власності

Вашингтон. — Губернатор Флориди Фарріс Врасіт заявив під час перелучувань в сенатській торговельній комісії, що Конгресс ЗША повинен виступити на оборону її охорону приватної власності, загроженої урядовим законопроектом про скасування расової сегрегації. Губернатор Врасіт заперечив рішуче твердження уряду, що расова дискримінація є тигарем для містейтської торгівлі та що Конгресс може визнати її незаконною стесовно до постанов Конституції, які гарантують свободу торгівлі. На думку Врасіта, уділення свободи всім, щоб вони мог-

ли ходити куди хочуть і купувати що хочуть, могло б поставити на дальший шлях свободу багатьох інших громадян США диспонувати вільно своїм майтком. Закінчив свій виступ Бранст словами що „коли більшість втрачає свою свободу, тоді й меншість позбавляється надії на неї”. Також деякі інші перемислухані губернатори та діячі висловлювали переконання, що еventуальне схвалення Конгресом урядового законопроекту про расову інтеграцію буде нестерпно несправедливістю і порушенням діючого Закону про Громадянські Права.

В АМЕРИЦІ

● Під час так званого Залізничного Ярмарку у Вестбери, Лонг Айлэнд в останньому тижні серпня цього року показуватимуть і бітні залізничники. Їх бітні не спеціальні побудовані райдай, що будуть одні з одними перекручуватися чи бігти одні над одними. Кожен з цих моделей викінчений до останніх подробиць.

● В залізничній ситуації в ЗДА нема зміст поруч із перманентними нарадами в конгресових комісіях — секретар праці В. Віллард Вірл веде посередницьку акцію між робітничими спілками та залізничними компаніями, щоб довести між ними до такої згоди, яка зробила б зайвою інтервенцію Конгресу, щоб прийняти які спеціальні закони про обов'язковий державний арбітраж.

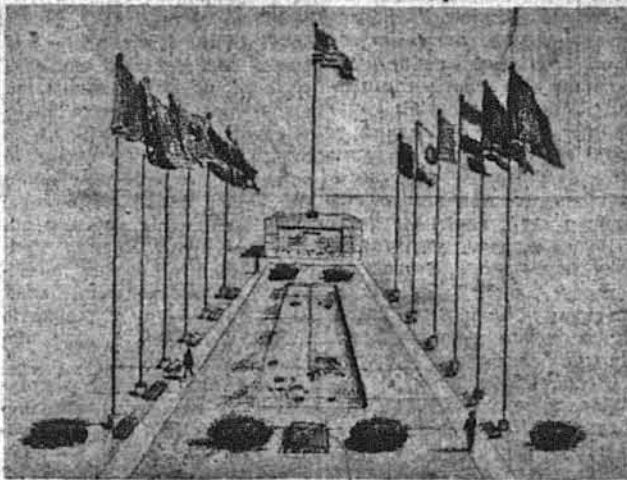
● Професор кірпурі в Колумбійському університеті в Нью-Йорку, кірпурі читав ілюмі. Ім. Мері Вессет в Купертауні, Н. Й. 49-річний д-р Джеймс Мітфред помер в мин. неділю внаслідок покусання тваринами. Він

став на драбину, щоб скинути
діяний виноград, що засліяний
в його домі. Він так скривав-
ся, що не знав, як там скривав-
ся, і не знав, як там скривав-
ся. Він шептів, як зазавував
ли його. Він втратив прито-
ність, коли його перевозили в
шпиталю і, не відіславши в
помер в 5 днів після.

● На пляжі Коні Айлэнд
Нью Йорку грим вдарив в жину
літ поведлою у групу трьох д-
тей, при чому 12-річна дівчин-
ка Джові Вільніс згинула, а
дві інші жертви лежать у важ-
кому стані в шпиталі. У місце-
вості Нью Ротвелл під Нью Йор-
ком гураган знищив два ку-
пальні доми на пляжі, при чому
14 осіб було раних. Хуртовина
літ приносила несподівано між
і 3 по.

● Секретар торгівлі Люте-
Годжес сказав дітям 16 найк-
щих учених-фахівиц-метеоро-
логів, одночасно з адміністр-
ційними здібностями. Із них ві-
поручен Президентом 40-річній
го Роберта Вайта з Гардфорд-
Конн., на нового шефа Бюро
Погоди.

ПРОПОНУЮТЬ ПАМ'ЯТНИК ПОНЕВОЛЕНИМ НАЦІЯМ

Проект пам'ятника поневоленим націям. Між 12 прапорами цих поневолених націй, що стояли б обабіч зоряного американського, передбачений і синьо-жовтий український прапор.

Денвер. (К. Крупський) —
Свого часу на сторінках „Сво-
боди“ було згадано про те,
що член редакційної колегії
„Кетолік Реджистер“, Роберт
Ремзе, який видав брошуру
з ілюстраціями прапорів по-
неволевих Московю народів і
спричинився до того, що ті
прапори, в тому числі й ук-
раїнський, несено під час па-
ради Американського Леріо-
ну у вересні 1961-го року,
—має ще один прекрасний
плян для апанування поне-
волевих народів.

Тепер Роберт Ремзей є редактором газети "Ди Вест Вірджинія Реджистер", що виходить у Вілнгу, Вірджинія, і є офіційною католицької дієцезії, яка начисляє 110 000 вірників. У цій газеті з 12-го липня появилася стаття Р. Ремзея, назву якої "Пропонується пам'ятник для згадування Повернених Народів" видрукувано великими літерами через цілу сторінку. Тут же відміщено світлину проєкту такого пам'ятника, а біля неї текст закону число 86-90 та світлину автора резолюції проф. Лева Добрянського.

Ось що пише Роберт Рем-
зей в цій справі:

„В 1961-му році я жив у Денвері, Колорадо. Перед відкриттям 43-ої Крайової Конвенції Американського Легіону я був лише кілька місяців членом його станції в Лейден - Чілес Вікерсетем. Як член станційного комітету, я запропонував створити частину, яка мала б вшанувати Повеліє Народів під час паради Легіону 11-го вересня. Я висловив переконання, що ці народи найкраще знають, чому бажано вшанувати месенджерів їхніх національних прапорів.

«Не зважаючи на те, що часів ідеї ініціативних були проти нас, нам таки вдалося сформувати таку частину 13-ма прапорців повноценних народів (в державному законі ч. 86-90 згадує 22 повноценні країни). Ці прапорці несуть лугуни з Лаврі Ейр Форс Беа в Денвері, а перед ними маршувало чотири легіонери з написом „Американський Леґіон салютує Повноленним Народам“. По обох сторонах несено американські державні прапори.

„Щоб поширити те, що ми започаткували для члнвв Повноленних Народів (Закінчення на стор. 2-й)

Атомова Комісія погоджується на приватне користування нуклеарним паливом

Вашингтон. — Комісія для справ атомової енергії ЗДА заявила свою згоду на урядовий законопроект, який дозволятиме приватним підприємствам використовувати ядерне паливо. Індустриїно виробництва, згідно з цим законопроектом федеральний уряд зречеться свого монополу в тій ділячці і від тепер приватні підприємства матимуть право уживати згідно з

власними диспозиціями нуклеарне паливо, включно із уранієм і плутонієм. Про згоду атомової комісії надавати такий дозвіл президент підписав і продавати їм нуклеарне паливо повідомив представник Атомової комісії д-р Вільямс на засіданні Об'єднаного Конгресової комісії для справ атомової енергії, що відбулося у вівторок 30 липня ц.р.

В Аргентині звільнено з в'язниці 150 опозиційних діячів

Буенос Айрес. — Протягом останніх трьох тижнів, значить, після виборів, що відбулися в дні 7-го липня цього року, звільнено з в'язниці 150 діячів опозиційних партій і професійних спілок, які були арештовані у зв'язку з виборами. Президент Гвідо заповнив представників Генеральної Конфедерації Праці, що незабаром буде звільнено ще 50 профспілкових діячів. Згідно з проголошенням свого часу офіційними даними, у зв'язку з виборами ув'язнено в Аргентині як-им 400 політичних і профспілкових діячів і тому після звільнення половини з них, ще яка половина залишається

ся й далі в тюрмі. В політичних колах сподіваються, що й решта буде звільнюватися поступово, по яких 20 осіб Мас відбулися ще звільнення найдалі до 12-го жовтня, себто до інавгурації нового уряду. Більшість із арештованих у зв'язку з виборами була ув'язнена під закладом підлягатих дій, деяких обвинувачувано в корупції і різного роду зловживаннях. Багато політичних діячів були арештовані без судового доручення за наказом президента держави. Між звільненими востаніс діячами с й видавця щоденника Ель Мунодо, який кількадесят службовців колишнього уряду Артура Фрондізі.

Рідношкільна нарада відбулася в Дітройті

Дітройт, (І. В.) — Минулої неділі, 28-го липня, відбулася на оселі «Діброва» нарада президії Тимчасового Організаційного Центру опікунів Українознавчих Шкіл західної округи Шкільної Ради при УЖКА. Під проводом голови Івж. Д. Березовського обговорено програму праць опікунів на шкільний рік 1963/64 і між іншим вирішено: підтримати акцію Шкільної Ради за напруги

притягнення якнайбільшого числа української молоді до України з навісних Шкіл, перевести в тій справі широку інформаційну акцію через українську пресу, завершити організацію олімпіку у вище названому центрі, дати Шкільній Раді матеріальну поміч і розпочати з початком шкільного року пропаганду за висялкою понаймає одну тисяч нашої молоді на відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні.

Де Голь апелює до єдності і співпраці професійних груп

Париж. — Закордонна преса звернула в першу чергу увагу на ті місця поведілкової пресової конференції французького президента де Голля, які стосувалися міжнародних справ: договору про припинення атомових детонацій, східно-західного пакту неагресії, францужсько-американських взаємин, Німеччин, митних тариф, відношення до Британії і т. п. Зате францужська преса більше уваги приклала до заборони де Голем справ соціальних і господарських відносин у всій Франції. На тій своїй пресовій конференції де Голь звернувся до всіх станових і професійних груп співпрацювати у ділянці справедливого розподілу добробуту, що його дає нинішня францужська економіка. Той його заклик стоїть у зв'язку з загостреною кампанією, поведеною проти режиму де Голля робітничими спілками та хліборобством. Робітничі спілки і опірічені урядовим законопроектом, який м.і. забороняє проголошування страйків без 5-денного подієдження, а хліборобські організації борються проти низьких ці на хліборобські продукти. Де Голь хоче звести за спільний стіл фабричну адміністрацію, робітничі спілки та хліборобські організації, вказавши на такі факти зміненого господарського життя Франції, як трикратна фабрична продукція у порівнянні з передвоєним часом, двократна сільсько-господарська продукція і чотирикратне число молоді в середніх школах Франції.

Марокко приєднує еспанську територію біля міста Іфні

Рабат. — Офіційна марокканська агенція повідомила, що Марокко перевело алексондрийську більшість території, що її до цього часу займала Еспанія, в місті Іфрі та околиці. Вся та територія невелика, коло 650 кв. миль включно з безлюдною пісвовою надбережною смугою і таким же безлюдним куснем пустини Сагари, разом із несповна 40.000 мешканців. Еспанія дістала ту територію від Марокка в 1860 році. Те марокканське повідомлення заспокоїло еспанські керівні кола. Проглошений у відповіді еспанський комунікат стверджує, що в Іфрі та його околиці нема ніяких воєнних дій ані рухів військ та що бажання Еспанії зберігати добрі взаємини з Марокко були замашфестовані під час відвідин короля Гассана II в Мадриді з початком цього місяця. Однакво справа Іфрі, як і північноафриканських міст Севті і Меллії навпроти Гібралтару були предметом розмов між марокканським королем та еспанським урядом. Населення в тих містах здебільша еспанське, а африканці становлять меншину. Марокканський комунікат признає, що саме місто Іфрі залишиться надані під еспанським управлінням. Додатково марокканський уряд стверджує, що справа Іфрі буде поладана мирно у порозумінні з Еспанією.

Ще один англієць, советський шпигун, втік до СРСР

Москва. — «Ізвестія» з минулого вітірка принесли у двох реченнях вістку, що Г. А. Р. Філібі, що про нього той совєтський часопис твердить, що він займав «високе становище в британській розвідці службі», — просив дати йому політичний азил і подався на совєтське громадянство. Ці обидві його просьби — стверджують «Ізвестія» — совєтський уряд подавав прихильно. Філібі бачили востанє 23 січня ц. р. в Бейруті, в Ливані. Він жив там, як середно-східний кореспондент лондонських часописів «Лондон Обсервер» і «Ді Економіст». І липня ц. р. Едвард Гіт, лорд королівської печаті, заявив в палаті громад, що британські власті ствердили, що Філібі був «ним третім», який перестеріг англійських дипломатів, що стояли на совєтській шпигунській службі, ґо Бурджеса і Доналда МекЛіна, що їм грозить арештування, і завдяки тому вони втекли до Москви в 1951 р. Сам Філібі був теж британським дипломатом, а після виступлення з державної служби дістав рекомендацію до названих вірої поважних часописів. У пресі появився згодом, що Філібі став був також членом британської розвідки служби і виконував шпигунську роботу на дві сторони. Він зник з Бейруту, залишивши карточку своїй дружині з проською вибачити йому, що не попроващає, та з обидкою, що він швидко стягне її до себе. Совєтські чинники спершу відпекалися зв'язку з Філібі — тепер виявилось, що британські відомості були правдиві.

Едвард Козак приготував виставку своїх образів у Гантері

Гантер, Н. Я. Тут, серед Кетекіських гір, в пансіоні "Ксеня" при відліку 23-А, в найближчу суботу, 3-го серпня цього року, о год. 4 по пол., буде відкрита виставка образів Едварда Козака, який головню відомий як карикатурист і сатирик, редактор та ілюстратор "Ліса Микити". Едвард Козак, колишній учень Олексі Новаківського, виставляв 37 образів — олій, темпер, акварел, гуші і гваші, у тому числі багато образів з приватних збірок, Рисунок і карикатуру на цій виставці не буде, — зате тематикою виставлених образів будуть здебільша побутові і воляцькі мотиви, пейзажі і композиції. Поша офіційною частиною на відкритті, на якій будуть підкреслені заслуги Едварда Козака, як малаго та журналіста, ввечерю того самого дня відбудеться цікава програма, в якій виступатиме сам мистець, "вижахідник" безсмертного вже Гриця Зозулі, як також два відомі письменники - гумористи Іван Керницький і Микола Понеділок. На фото: Едвард Козак у підготовці до виставки своїх праць першої за останніх 10 років.

АТОМОВИЙ ДОГОВІР БУДЕ ПІДПИСАНИЙ В НАЙБЛИЖЧИХ ДНЯХ

СЕНАТОРИ ВАГАЮТЬСЯ ЩОДО СВОЄЇ УЧАСТИ В ДЕЛЕГАЦІЇ ДО МОСКВИ

Вашингтон. — В найближчу п'ятницю ввечерю, або найдаві в суботу вранці має відбутися до Москви американська делегація для остаточного підписання договору про частинне припинення атомових детонацій. Головою цієї делегації буде, як передбачувано відразу, державний секретар Дін Раск та поруч із ним видуть такі високі державні урядовці: директор Агенції для контролю зброєвої і роззброєння, Вільям Фостер, кол. амбасадор ЗДА в Москві, тепер головний радник Президента в совєтських справах Льюеллін Томпсон, заступник державного секретаря для європейських справ Річард Дейвіс і заступник асистента державного секретаря для публічних зв'язків Джеймс Грінфілд. Зате під знаком запиту опинилося питання, чи до цієї делегації буде включена також група сенаторів з обох партій. Спершу передбачалося, що по два сенатори з обох партій поїдуть від Сенатської Комісії для законоронних справ, по одному від Комісії військових справ та один представник Комісії для справ атомової енергії. Однак два найстаріші республіканські сенатори від Комісії для законоронних справ МекКінлі Діксон з Іллінойн і Берке Гікенлупер з Айови відмовились поїхати до Москви. Ото ж не відомо, чи в цій ситуації поїдуть голова демократичної більшості в Сенаті Майк Мансфілд з Монтани і голова Комісії для законоронних справ сен. Дж. В. Фулбрайт з Арканзасу, бо вони тоді були б представниками Демократичної партії, а не Сенату та його законоронної Комісії. Відмова республіканських сенаторів не означає їхньої опозиції до атомового договору — зазначають вашингтонські коментатори, а тільки нехтіть одверто маніфестувати солідарність Республіканської партії з законоронною політикою теперішньої Адміністрації. Договір про частинне припинення адронних експериментів — в атмосфері, на землі і під водою має добрі шанси на ратифікацію більшим числом голосів, ніж вимагали б дві треті. Загальні настрої в американців

кому народі — як це видно з листів до Білого Дому та з голосів преси — прихильні до атомового договору. Найтемнішим його пунктом є сумнів, чи він не причиниться до піднесення престижу сателітської Східної Німеччини — коли б, наприклад, в подальшому ході західних розмов з Совстами, пришло до якогось пакту неагресії, учасником якого була б і Східна Німеччина, або коли б Східна Німеччина прилучилася до атомового договору, як „суверенна“ держава, з уваги на гострий спротив Західної Німеччини, щоб у будь-якій формі перепачкувано визнання Східної Німеччини, 3'єднених Держави повідомили вже Західню Німеччину, що вони не допустять Східної Німеччини, як „контрагента“ атомового договору. Після понеділкової заяви французького президента Шарля де Голля, в якій він недвозначно таврував переговори „англосасів“ з Совстами „понад голови“ Європи і, зокрема, Франції, про європейські справи, американська делегація, яка тепер виїздить до Москви, буде ще обережніша в розмовах з Хрущовим про всі справи, що стосуються союзників Америки — твердять газети. Західню - німецький міністер закордонних справ д-р Гергард Шредер, який висловився був прихильно про американсько - совєтський атомовий договір, називався на гострі атаки збоку своїх колег з Християнсько - демократичної партії. Західна Німеччина — твердять тамошні газети — тільки тоді погодилася би на східно - західний пакт неагресії, коли б Совсти погодилися на принцип самовизначення всієї Німеччини, або — коли б в будь - який інший спосіб Совсти сприяли об'єднанню Німеччини. За найменшу передумову вважалась совєтські гарантії щодо волі і безпеки Західного Берліну. Тому, що в Москві перебуватимуть від кінця цього тижня державний секретар Дін Ракс і британський міністер закордонних справ лорд Гюм, то не підлягає сумніву, що вони матимуть з Хрущовим наради в різних міжнародних справах.

В Манілі відбувається конференція трьох голів тихоокеанських держав

Маніля. — У столиці Філіппін відбувається тепер конференція президентів Філіппін і Індонезії. Дієсдада Мацапала і Сукарна, та малайського прем'єра Тунку Абдула Рахмана. Головним предметом цієї конференції є проблема створення нової держави Малайзії, яка охоплюватиме теперішні Малаї та британські колонії Північного Борнео і Сараваку, і разом матиме коло 10 мільйонів населення. Індонезійський президент Сукарно спершу сильно противився тому планові, потім у принципі погодився.

але, коли в жовтні місяці відпи-
сано в Лондон відповідний
договір, знову повин компанія
проти плану Малліяї, погро-
жуючи «розторощенням» її.
Він вимагає, щоб у Північно-
му Борнео і Саравак пере-
дано спершу плебісцит. Нова
держава, яка мала б за собою
морську потугу Британії, бу-
ла б південно-азійською фор-
тецею проти зазіхань комуні-
стичного Китаю на Південну
Азію і Океанію. Не відомо,
чи тепер у Манілі прийде до
згоди, чи Сукарно вестиме
проти Малліяї партизанську
війну в Північному Борнео.

У С В І Т І

● Найбільше у центрі міста Тоскіо доводилося до розпаду закордонних туристів тамосиним традиційним куріозом, що тамосини вулиці або зовсім не мають назв, або так називаються, що ніякий європейець ані американець тих назв не вимовить і не зрозуміє. Тому, що в 1964 р. в Тоскіо відбуваються Олімпійські ігрища — відбуваються вже тепер «христини» багатьох вулиць. Покинути на тисячі тоскієцьких вулиць тільки 69 мотосиклів називаються.

Буддистські жреці заповідали, що дядьку цього тижня з буддистських пагодах вказівкою своїм пірним, як мають поводитись у відношенні до режиму католицького президента Ніксона Дінг Діма, який своїм авторитаризмом насторожив проти себе буддистів, які становлять 70%

населення. Буддисти відразу перестерігали, що до їхніх пагод напевне перекрадуться урядові агенти - докопачи, що зазавжди яскраво поведуть себе.

● Сенатівця судова розправа в Лондоні проти лікаря д-ра Стіфена Варда, який знайомию гарні молоді дівчатка легкими обичаям з членами англійської аристократії і посередню спричинив до скандалу, внаслідок якого захватився був уряд прем'єра Мекмиллена, наближується до кінця. Оборонець Варда зрешта далішні докази на його користь не надасть, і в кінцевій промові твердить, що державна - прокуратура тому потягла до відповідальності Варда, щоб зняти в ньому жертвенного козла з уваги на публічну opiniю, обурену на любовно-скандалістику коф. віцею-го міністра Джона Прозуза.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.

Підписка: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. щомісячно \$5. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Статті і доповіді, підписані авторами, не несуть відповідальності Редакції. Редакція застерігає собі право з потреби виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор сам вивозить застеріг до редакції. Редакція не відповідає за відсутність поштової оплати. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Відповідь де Голя

Парижський кореспондент "Свободи" у своїй статті: "Франція перед найважчою пробою", надрукованій у попередньому числі цього щоденника, цілком правильно передбачає, як становить займе французький президент Шарль де Голь у відношенні до тридцятирічного договору про частинне припинення атомових detonation. На своїй пресовій конференції з минулого понеділка де Голь, признавши, що той атомовий договір, що його склали ЗДА, Британія і СССР, своєю антагоністичною інтенцією добрий, але практично цілком беззастережний, рішуче відмовився приступити до нього. Він мотивував просто: поки ЗДА і СССР мають великі склади різноманітної атомової зброї, поки вони продукують атомову зброю і поки не зліквідовано загрози атомової війни та не проголошено забороны вживати атомову зброю — Франція також не може втретє свого права на неї. Між радиками заяви де Голя можна вважати, що Франція могла б не переводити далі своїх атомових експериментів, якби Америка поділилася з нею формулами, потрібними для продукції атомової зброї. Так само де Голь відкинув суттєво щодо підписання східно-західного пакту неагресії. Запевнивши, що Франція ні на кого не буде нападатиме, де Голь застеріг, що долю Західної Європи не можна вирішувати "понад його плечима" — з прозорою аллюзією, щоб ЗДА і СССР не повторили помилки Ялтинського договору, за яким ділено країни й народи, не спитавши їхньої думки і волі. Але водночас де Голь з притиском підкреслює традиційний "приязнь і союз" Франції та Америки, без уваги на актуальні політичні розбіжності думок, зумовлені змінами відносини в Зах. Європі, зокрема у Франції.

Довгий і вичерпний заяві де Голя не можна відмовити логіці та слушності. Де Голь перейде в історію Франції, як той її великий патріот, який вперто й послідовно боровся проти стегання Франції до ролі другої, третинної держави. Якщо зруйнована і безсилля Франція мусила проковтати образи, коли Ф. Д. Рузвельт і В. Черчилль не заперечили її до Ялти і раз-у-раз ставили її перед доканою факти, які стосувалися її власної долі і долі європейського континенту, то тепер вона в куди кращій ситуації. Ця зміна ситуації дозволяє їй вести самостійну політику. У цій своїй політиці де Голь не раз в ім'я престижу і зацікавленості грати провідну роль в Європі — виконувати єдину Заходу і вносити фермент нації у ту "малу Європу", яку становить 6-членна Європейська Економічна Спільнота. Але завжди одна помилка тягне за собою другу: помилка де Голя з логічною реакцією на помилковість американської політики на європейському терені за останньої війни і зараз після неї.

Читаючи тексти промов американського Президента і його державного секретаря за британського прем'єра і після того французького президента де Голя, — на превеликий жаль — не можна опертися враженням, що де Голь є нині єдиним державним мужем, який не формує політики своєї держави під тиском советського атомового шантажу. Де Голь не відкидає думки про покращання взаємин із Советським Союзом, він не заперечує, що в СССР змінилася де-юре "людська відносина". Але він куди рішучіше і водночас ніж ЗДА і Англія відкинув підступну пропозицію Хрущова на договір про ненапад, вказуючи на нісенітність — ставити на олів дошку союз вільних країн, яким є НАТО, і групу комуністичних держав, уклених Москвою та советських на поліційній системі правління.

Допошки — опора режиму

Із започаткуванням частинної десталінізації, чи, як її називають, боротьби з "культу мосопа", багато людей в СССР й у світі сподівалися, що водночас із розкриттям страхливих злочинів Сталіна буде розкритий і найстрашніша зараза сталінського часу — донощити.

Також і деякі з українських письменників в Україні, між ними й Максим Рильський, сподівалися, що з'являть "наклепники останнього ім'я", що зникнуть із "радянської дійсності" усі "братопродавці з білими руками і з чорними серцями" — усі ті, що вистеляли анонімовими листами дорогу в кар'єру і в чини.

Проте, ця сподівана і проголошена в перші місяці десталінізації боротьба із зарозумілими донощити так і не розгорнулася. Поза єдиним випадком виключення з початку 1962-го року одного із советських критиків Якова Ельсберга із Спілки письменників СССР за доноси на своїх коле-письменників і за його причетність до їх фізичної ліквідації, боротьба з донощити не проявлялася нічим. Навпаки, усі сталінські донощити й наклепники перейшли під спеціальну опіку й охорону Хрущова і його колективного керівництва.

Багато яскравих прикладів толерування, а то й зберігання хуцьковим режимом системи сталінського донощити, включно з оригінальними донощити та зрадниками того часу, наведено в нелегальному переданому з СССР для опублікування за кордон і надрукованому в лондонському журналі "Еквівалент". В книжці 7-й за липень 1963-го року, листі одного не названого советського письменника.

Колишнім донощити і зрадником, як стверджує автор цього листа, нічого не сталося. Вони й далі працюють на своїх становищах, не зважаючи на всі важкі злочини, що тягнуть на їх совість. Залишилися також на своїх постах — як голова секції критиків в Інституті світової літератури ім. М. Горького — виключений із Союзу письменників Яков Ельсберг. Працює на становищі директора видавництва "Советский Писатель" Н. Лесючевський — той, що був спричинником розстрілу советських поетів Бориса Корнілова й Бенедикта Лівшица, догального ув'язнення письменниці Олени Тагер і смерті в концтаборі письменника Н. Заболотного. На провідному пості залишається й Володимир Смілов, спричинник репресій у відношенні до багатьох своїх літературних коле, провідник боротьби із ревізіонізмом і автор статті "Сталін — це гуманізм". На професорському становищі в Інституті світової літератури Московського університету працює Роман Самарин, ініціатор репресій проти багатьох професорів та викладачів цього університету. Головним редактором журналу "Огонек" залишається драматург Анастасій Софронів, спричинник смерті багатьох советських молодших і старших письменників. Добиваються щораз вищих чинів і ініціатор цькування Бориса Пастернака, завідувач відділу літератури і мистецтва ЦК КПСС Д. Полікарпов, як теж А. Романов — той, на чий совісті ув'язнення Солженіцина, автора повісті "Один день Івана Денисовича".

Ресстр названих у цьому листі донощити й наклепників можна б доповнити доями рядом таких же братовбивців, що діяли в догору Сталінові в Україні. Це вони відіграли останнім часом вирішальну роль у громленні молодих письменників в Україні. І це вони, як і їхні московські колеги, залишаються найвірнішою опорою хуцьковського режиму і виконавцями його спрямованої на придушення творчої свободи екстермінаційної політики.

„МИРНА РЕВОЛЮЦІЯ“ АМЕРИКАНСЬКИХ НЕГРІВ

Рівно сто років тому, за починанням славного президента Абрагама Лінкольна, негритянське населення цієї країни дістало свободу. Від скасування невольничства до повного зрівняння в правах 19 мільйонів громадян негритянського походження перейшли важкий і тернистий шлях. У сторіччя звільнення американських негрів, населення ЗДА, а з ним буквально і всі народи світу, з надзвичайною увагою і напруженням слідкують за тим, що на сторінках американської і світової преси носить назву: „Мирної революції“.

Одні вважають, що ця революційна стихія знайде своє завершення в демократичному ладі, інші пророкують глибокі потрясіння всієї етнічної, господарської, суспільно-культурної і політичної структури ЗДА. Є й такі песимісти, які передбачають гостру боротьбу чорного населення цієї країни, навіть у формі кривавих насильств.

Ми „надто довго чекали на „ласкавість“ білих супротивників нас, — заявила журналістка одна негритянка на Флориді, — тепер пора до акції з нашого боку. Ми не спочинемо, поки не здобудемо належних нам прав“. Що це не пусті фрази, свідчать щоденні пресові вістки з „поля бою“. Хвиля добре зорганізованих демонстрацій зростає з кожним днем, і всі свідомі того, що це — тільки початок лавини, яка перекосячить не лише через Південь, але й через Захід та Схід ЗДА.

Тижневик „Ньюзвік“ присвятив цій поважній проблемі майже ціле число з 29 липня. Його численні співробітники на найбільш запальних пунктах „мирної революції“ обсервували й аналізували ситуацію, в результаті чого читачі цього журналу мають повну й автентичну картину цього суспільного руху чорного населення.

За словами звитовідів „Ньюзвік“, цей рух має всі ознаки революційного руху: має свого головного вождя — надхненника, має герб, що „упали на полі бою“, має знамениті опрацювані статуї, а передусім велику, фанатичну й добре зліплену „адмію“.

Провідником цього руху є високоосвічений, 54-річний духовник негритянського походження, Мартин Лютер Кінг. Він — творець і керівник крайової організації, що бореться за повне зрівняння в правах усіх громадян ЗДА. „Він виявив ділами свої здібності як провідник негрів, він життя своє віддасть за цю справу“, — сказала одна опитувана жінка — негритянка. Згідно із статистикою кореспондентів „Ньюзвік“, 91% негритянського населення ЗДА серцем і душею, а якщо буде треба, то й ділами, стоять за М. Л. Кінгом.

За даними цього журналу 96% американських негрів належать до якоїсь конфесійної групи. Тож релігійний чинник відіграє важливу роль в їх боротьбі за краще завтра. Їхні духовники на місцях належать до найбільш видатних „старпій“ і організаторів-координаторів цього руху. В своїх святих вони „кують сталь“, заграючи своїх вірних до масової дії, кидаючи в маси клич: „Господь з нами, Він іде в наших перших рядах“. Звичайно, поліція шанує негритянські домі мо-

литая, і лише поза їхніми мурами арештує тих, хто „не користується законом“.

Першою фазою цієї „мирної революції“, згідно з директивами провідників, є демонстрації марші в десятках містечок, і про це всі ми знаємо з преси. Деякі деталі цих демонстрацій наводять позначки фанатичного й на довшу межу запалюваного руху. 80 опитуваних репортерів „Ньюзвік“ осіб негритянського походження зазначили, що такі демонстрації частинно вже проломили кригу, який по суті є тільки основою для історичного опрацювання. Тому треба вітати кожну нову спробу висвітлити цей чи не найбільш болючий період нашого минулого.

На окремі відзначення заслуговує праця Василя Гришкі „Москва слезам не верить“, що оце недавно появилася друком у видавництві ДОБРУСУ. Хоч і написана для широкого читачого публіки, вона не входить у категорію т. зв. пропагандної літератури. Від цього охороняє її солідна основа — джерельний матеріал, на який вона спирається. П. варто прочитати.

Цінність Гришківської студії в тому, що вона, мабуть, уперше ставить справу голоду в правильну перспективу. Насвітлюючи історичне тло і ланцюгові пов'язання подій 1929-33 років в Україні, а була розкриває справжню суть великого голоду, як один із важливих етапів у послідовно веденій політиці Москви супроти України, саме як політиці планового народоубивства. З цього погляду руйнування українського села було для Москви самоціллю, а не засобом для досягнення якихось інших цілей. І з цього погляду усі інші насвітлення голоду, як непередбаченої катастрофи, зумовленої соціальною перебудовою і економічними неконечностями, муть відійти в тінь. Звичайно і економічний і соціальний фактори мали своє місце у хитро розрахованій і багатоплановій політиці червоної Москви, але вони не були вирішальними.

Хто, наприклад, при здоровому глузді повірить, що для переведення індустріалізації треба було витратити під мілгу зерно із запісних селянських хат, засуджуючи таким чином їхніх жителів на мученицьку смерть. Або що треба було карати смертю опухлих із голоду людей за збирання колосків у полі. І чому, скажемо, таких більшешвицьких методів не стосовано в республіці „братнього народу“ РСФСР, де вправді був недостаток, але голоду не було і куди втікали голодуючі з України, щоб врятуватися від смерті. Варте уваги те, що саме цей факт був відзначений у на диво об'єктивній

се відношенням 4:1. Четверта частина опитуваних заявила, що для них „найкраща країна“ це ЗДА, а в дальшому порядку вони „вибрали“ 6-ти держави: Франція — 5%; Англія — 3%; Африка — 2%. За СССР не подано ні одного відсотка. Про СССР лише 5% опитуваних сказали загальною дискримінацією. Але і хати туди на сталий побут — це „інакша справа“ і для американських негрів.

ГОЛОД ЯК ЗАСІБ НАРОДОВБИВСТВА

Один з найпотворніших злочинів в історії — зумисне спричинення голоду, від якого тридцять років тому загинули мільйони українських селян — дожидає ще й досі глибокого, всебічного дослідження. Література, присвячена цій надзвичайній події, доволі скупа, а різні студії чи статті дають тільки частинну картину. Найбільш досі працює про голод — видана ДОБРУСУ книга „The Black Deeds of the Kremlin“ — має багато джерельного матеріалу, який по суті є тільки основою для історичного опрацювання. Тому треба вітати кожну нову спробу висвітлити цей чи не найбільш болючий період нашого минулого.

На окремі відзначення заслуговує праця Василя Гришкі „Москва слезам не верить“, що оце недавно появилася друком у видавництві ДОБРУСУ. Хоч і написана для широкого читачого публіки, вона не входить у категорію т. зв. пропагандної літератури. Від цього охороняє її солідна основа — джерельний матеріал, на який вона спирається. П. варто прочитати.

Цінність Гришківської студії в тому, що вона, мабуть, уперше ставить справу голоду в правильну перспективу. Насвітлюючи історичне тло і ланцюгові пов'язання подій 1929-33 років в Україні, а була розкриває справжню суть великого голоду, як один із важливих етапів у послідовно веденій політиці Москви супроти України, саме як політиці планового народоубивства. З цього погляду руйнування українського села було для Москви самоціллю, а не засобом для досягнення якихось інших цілей. І з цього погляду усі інші насвітлення голоду, як непередбаченої катастрофи, зумовленої соціальною перебудовою і економічними неконечностями, муть відійти в тінь. Звичайно і економічний і соціальний фактори мали своє місце у хитро розрахованій і багатоплановій політиці червоної Москви, але вони не були вирішальними.

Хто, наприклад, при здоровому глузді повірить, що для переведення індустріалізації треба було витратити під мілгу зерно із запісних селянських хат, засуджуючи таким чином їхніх жителів на мученицьку смерть. Або що треба було карати смертю опухлих із голоду людей за збирання колосків у полі. І чому, скажемо, таких більшешвицьких методів не стосовано в республіці „братнього народу“ РСФСР, де вправді був недостаток, але голоду не було і куди втікали голодуючі з України, щоб врятуватися від смерті. Варте уваги те, що саме цей факт був відзначений у на диво об'єктивній

се відношенням 4:1. Четверта частина опитуваних заявила, що для них „найкраща країна“ це ЗДА, а в дальшому порядку вони „вибрали“ 6-ти держави: Франція — 5%; Англія — 3%; Африка — 2%. За СССР не подано ні одного відсотка. Про СССР лише 5% опитуваних сказали загальною дискримінацією. Але і хати туди на сталий побут — це „інакша справа“ і для американських негрів.

Т. К.

ПРОПОНУЮТЬ ПАМ'ЯТНИК...

(Закінчення із 1-шої стор.)

я написав брошуру „Пропоную Поневолених Народів“, яка була видана в 1962-му році. В ній подано короткий нарис історії тих 13-ох народів, державні прапори яких були репресовані на параді Лейтону. В цій брошурі також зміщено текст державного закону ч. 86-90, а в переломі сказано, як інші групи та особи можуть відновити ці поновлені народи.

„Реакція на мою брошуру була приголомшлива. Я отримав листи з усіх частин країни, а серед них і від людей з тих поновлених країн, які тепер є „американськими громадянами“. Ел Бейр, редакторний артист „Кетолін Реджистер“, з-поміж інших, багато допоміг мені у виданні цієї брошури. Ел нарисував обкладинку, що відраля своїм виглядом, а також намалював прапори всіх націй. Тоді я почав думати про створення сталого пам'ятника, який стояв би на чей майж надії для поновлених народів і в той самий час був би постійною пригадкою для американців, освідлюючи їх про ті країни, для визволення яких треба діяти та молитися.

Я поговорив з артистом П. Бейром, і він нарисував проєкт пам'ятника. Очевидно, що справа будови такого пам'ятника зустріне багато перешкод і не найменшою з тих перешкод буде питання, де його збудувати. Спочатку я думав, що відповідним місцем для пам'ятника був би кемпус котрогось університету чи коледжу, а тепер гадаю, що бездоганим місцем м'я би бути острів Еліс, який до 1854 року був центром, де оформлювалося іммігрантів до ЗДА. Багато з тих іммігрантів залишили свої країни, тікаючи від комуністичного гніту, і тому я уявляю, що острів Еліс є найкращим місцем на такий пам'ятник.

„Щиро вірю в те, що цей острів може бути місцем для пам'ятника. Мені сказано, що для того, щоб зробити це побажання дійсністю, треба виставити резолюцію в обидвох палатах, і я певен, що така резолюція буде внесена, а громадяни нашої країни її підтримають, пишучи листи в цій справі до своїх конгресменів. З Божою поміччю такий пам'ятник можна зреалізувати“.

За простотою названого артаста пам'ятник виглядав би так: Прямкутний алоца, по довших сторонах якої стоять високі щогли з прапорами поновлених народів. Всередині площі басейн з водою, прикрашений квітами. Навпроти кожної щогли з прапором вішана мармурова плита з денікаційним надписом та основними інформаційми про дану країну. Фронтову сторону щогли з американським прапором, встановлена на постаменті з відповідними написами.

Це напевно дуже шляхетний план, реалізація якого могла б мати коласальне значення для поновлених народів і їхніх земляків у вільному світі. Зрозуміло, що здійснення цього плану зустріло б ще й інші труднощі, крім тих, про які загалом редактор Ремей. Однак ті труднощі не є непоборними: їх можна було б навіть легко поконати, якщо ідея спорудження пам'ятника знайшла належне розуміння серед усіх етнічних груп в Америці, країні яких поновлені Росією, і яких ми всі мали лише частину тієї доброї волі допомогти поновленим народам, яку має редактор Роберт Ремей.

Р. К. Круський

приняті речі з-поміж тисяч інших, кажучи: — За два-три дні принісеш усе в порядок, і я це роблю виключно для тебе. Ще перед вереснем Сальону я довідався, де і в якій залі виставляють свої картини Маршан і Лейдзак, а самому мені кортіло побачити свої! Настав день вересня, для не-посвячених — ціла подія! Із залі Сегозакса де він улаштував свій гурт, Маршан взяв мене під руку й увів по-приятельськи в залю Леже. — „Ось ваш Константинополь“, — сказав, посміхаючись. — „Леже! Леже!“ — кликав його. Колосальний ристом кубіст обсервував від своєї монументальної композиції, перед якою балакав з друзями. — „Гришченко, — знайомий мене Маршан з Леже, — автор цих гравірів. А ваші речі, — відповів Леже, — мені дуже сподобалися і я примістив їх коло себе, коло своєї композиції“. — „Дуже дякую, — кажу, — я бачив ваш кубістичний образ у Москві в 1912 р. на виставці „Бубового валета““. — „Широко, простачке лише, подзобане віспою, добрі очі, картоплиною делікатісі, а одаг — брутна війняна сорочка і чорна краватка — говорив про сипитий майстра. Сім планів, мароджерів на півночі Норландії, недалеко від Кан чи Гавру. Якраз перейшов за сороківку в часі, коли вистави цію яскраву композицію, завбільшки майже три метри.

Олександр Гришченко

МОЇ ЗУСТРІЧІ Й РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ

(ХІІІ)

На другому поверсі в невеликій кімнаті-рабінті мене просто і широко прийняв чародій-мистик. „Я не люблю, — казав мені, — справжній ательє з світлом згорі“. — „Ви маєте рацію, — відповів я, — таке світло фальшиво освітлює образ“.

„Натуральне освітлення з вікна для мене краще, — сказав, і посунув трохи далі велике полотно, обернене лицем до стіни. Я придивлявся йому. Низького росту південний еспанець. Бронзове обличчя. Великі, шукаючі очі. На мійшій, як бачило, лоб упало пасмо волосся, тверде, як дріт. Кубом, твердо відбодіра, і зараз за ротом глибоко вирізає косю дні Америки. Ми балакали про Шукіна і його колекцію, про його „Даму з виллом“ та „Скрипку“. Я нагадав йому пасаж про його з мого книжки, і накінець він оглянувши мій португальський акварель. Йому сподобалася найбільше кубістична акварель „Колібра“ з барвними площинами будинків і набережної. Такою, Паблю, помітає дебелого рукою мого примітивну картонкову теку акварель, здавши кінчик пучкою і з дитячою умілістю сказав: „Певен, що тежку сфабрикував сам артез“.

„Чого ж не сфабрикував сам мистецький Паблю, подорожуючи по білій Іспанії“.

Еже у вітальні, пропалюючись, ми говорили про Матіса. — „Матіс? Це для дабеских капелюхів“ — сказав і зацікавив дріт.

Мой відвідини датуються 1925 роком. Відтоді Паблю розбагатів, розбагатів коласально. Придбав віллу у Вальоріс докору Каня на Рів'єрі, де розмалював під греків і антиків декоративний посуд, робив скульптуру також із своєї знаменитої кози. Тут, у Вальоріс, бундючно відсиджували його 80-ку. Але на Бланкітону побережжя він не засидівся, придбав десь біля Авінйону замок, старовинний Военарг, де кінські стайні попереробляв на великі рабінті. Учотверте одружився. Під час моїх відвідин мав за жінку доньку російського генерала. А в Парижі посідав щось понад десятку студій, ховається від цікавого, настірливого ока собів, критиків і просто цікавих людей.

Не зважаючи на страшенне багатство, одягається і живе просто. Одне любить: французькі шоколадки і спаньку шинку, яку йому присилають з Рів'єри. З дошок цих продуктів інтелігентний Паблю добуває найбільше творчої енергії. А його знаменитий плащ усі добре знають. Прим'яті, поношений — скрізь він у ньому ходить, чи то в Парижі, чи в Ніцці. Оповідують, що раз при вулиці Сан Андре де-Ар він, розглядаючи вітрину готового одягу, влободився. „Добре, — сказав, — але я при собі нічого не маю, я Пікассо“. „То нічого“, — заспокоїв мистецького дук маршан.

Від 1944 р. Паблю — офіційний член комуністичної партії, але капіталісти (бо тільки вони одні спроможні) дали купувати усе, що виходить з-під його рук...

Найостанніший крик мистецтва: Паблю взяв замість пензля ножики, так, як і Матіс після 80-ки. Ножицями вирізує портрети. Бере аркуш журналу з ілюстрацією, наприклад, зимового дерева і вирізує портрет своєї дружини. Таких портретів

наробив уже десятки, вже й видали їх окремим альбомом. Сноб платять гроші і за те, та те ж як! Мабути, сам „геніальний до всього“ фабрикант дивується!..

ФЕРНАН ЛЕЖЕ
(Fernand Leger — 1881-1955)

Ще під свяченням небом Гелланди довідався я про ім'я секретаря Осіннього Сальону в Парижі. Один француз, п. Бік, професор приватної школи мистецтва в Атені, побачивши чаргородський і атенський цикл моїх праць, дав мені лист-рекомендацію до свого приятеля, секретаря Осіннього Сальону. Відомо, яку роль грав секретар будь-якої установи.

Не встиг я як слід осісти в Парижі, як треба було нести речі на журі Сальону. Справді, я вибрав 24 акварелі та гравію і передав їх у руки секретаря таким, „як мати по-родила“, тобто без скла, без ніякого обрамування. — „Добре, — сказав мені чемпо секретар, — хоч воно трохи запізно, всі дані вже перейшли, але сьогодні передам усе на журі. За три дні матимете відповідь“.

Тим часом я розшукав на Монмартрі мою землячку Сою Лейдзак і Жану Маршана. „Не знаю, — казав я їм, — що скаже на мої речі журі. Відпер туди аж 24“. Та дивний збіг часу й обставин! Як пізніше виявилось, Маршан був членом журі того року. Проте, він на все мені ані не моргнув носом не повів.

Через три дні секретар весело привітав мене в своєму кабінеті і сказав: — „Як правило, журі приймає тільки дві праці, а з ваших узяло аж 12. Найкращі гравірують“. О, лишенько, подумай, те ж їх треба буде обрамляти, а чим і на які-коноти?.. Тим часом мій милый секретар „вилловив“ мої

3 культурного життя в Куритибі, Бразилія

Школа Українців

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE
UPHOLSTERERS
ДОСВІД ПРИ МІБІЛЯХ
на замовлення і до загальної
праці. Повний час і на кілька
годин. Добра платія, постійна
праця. Прислати умовини. Теле-
фонувати цілий тиждень.
EMANUEL SIDLER
506 E. 74th St., New York City
4th Floor TR 9-6535

DYE HOUSE HELP
Постійна праця.
NU-DYE & FINISHING
CO., INC.
140 Summer Street
PATERSON, N.J.
Телефонувати 2-3 P.M.
MU 4-6376

MALE & FEMALE
ПОДРУЖЖЯ
ДОМАШНІ РОБІТНИК
І ГОРОДНИК
Тимчасове ікривлення автом.
Повна відповідальність. Літній
дід. Самітня швейська куп-
ка в W. Long Branch, N. J.
Окремі господарські апар-
таменти для дом. персоналу. Му-
сити любити звірять. Тел. від
11 до 5:30 год. поновлення до се-
редни LA 4-3817 N. Y. C., від 10
до вечора, від четверга до не-
діли W. Long Branch 229-0571

BUSINESS OPPORTUNITY
ДАВНО ЗАСНОВАНА
ГРОСЕРІЯ
і загальна крамниця, ласе-
на на пиво, всі харчі, газети, жу-
рнали, забавки, посуда, ліки, па-
м'яткові дарунки, \$100.00 річ-
ного обороту, товар, влаштуван-
ня, \$15.000 цілком, 7 км. апар-
т. з крамницею. Мисмо інші биз-
неси.
SIMON'S MKT., 14 Canal St.
ELLENVILLE, N. Y.

НА ПРОДАЖ
DINER
на 180 місць. Досконале по-
ложення в I. E. Все нове, повне
влаштування. Ідеальне для
спільноти, досконале купно,
треба оглянути, спитати. Теле-
фон власника:
516 ED 4-9358
8 A.M. to 11 A. M. &
2 P. M. to 4 P. M.

Bar & Grill
Williamsburg дільниця.
BROOKLYN
EV 7-8075

НА ПРОДАЖ
КОШЕРНА М'ЯСАРНЯ
\$1,000 тижнево. Заснована тому
25 років. Ідеал. для подружжя,
досконале купно. Ціна на скорий
продаж. Треба оглянути.
Спитати. Телефон власника:
LO 8-5613

Продаж з втратами з уваги
на недовгу.

NASSAU - LUNCHEONETTE
STATIONERY
Все мод. влаштування і впрямд.
Оборот \$1,000 тижнево. Доскона-
ла можливість зросту. Діа на 10
років. \$200 місячно. Ідеальне
для подружжя або спільноти.
Досконале купно, оглянути, спи-
тати. Власник.
Seaford 516 SU 5-9459

COFFEE SHOP
MODERN CATERING
Модерна. Добре положення в
Queens. Рухливий персонал. Іде-
альне для подружжя або парт-
нерів. Ціна на скорий продаж.
Огляньте, щоб оцінити. Тел.
власника DE 9-2839.

НА ПРОДАЖ ВЕЛИКИЙ
СКЛЕП-ГРОСЕРІЯ
в БРУКЛІНІ.
Телеф.: AP 7-5565
від 8 рано до 7 веч.

Купуйте з підприємства,
що оголошуються
в "Свободі"

ВАКАЦІЇ
УКРАЇНСЬКА
ВАКАЦІОНА ОСЕЛЯ
Willow Three Bungalow Inc.

При Rt. 209 Kerkhonson, N. Y.
близько Союзів. Винаймає
бонгала 2-3 кімнати, повністю
устатковані на сезон, місячно
або на тиждень.
Фінансований басейн і річка,
основний ліс; автомобіль ставе
перед оселею. Замовляти телефо-
нічно в Нью-Йорку
LO 2-7848
На вікенд Kerkhonson 8314

ЯКЩО ХОЧЕТЕ СПОКІЙНО
ВІПЛОЧАТИ В ГОРАХ КЕТ-
ОВІЛІ І ПО ЗНИЖЕНИХ ЦІ-
НАХ ТІЛЬКИ В ОСЕЛІ
Великий модерний басейн. Окремі басейни для дітей. До-
звіл основний ліс. До виїзду з басейну \$25 дозвіл без
застави в новому будинку, в якому є всі необхідні устаткуван-
ня, включно з кухною, холодильником і напівмисливцями, як також
з басейном для дітей з харчами. Повний конфер, кухня у
факхових руках. Інформувати:
М. BOYCHUK — в Нью-Джерсі — DRevel 6-1333,
а також від 25-го червня — Port Jervis, N.Y. — 594-0380
ДУЖЕ ПРИСТУПНІ ЦІНИ ДЛЯ ВСІХ

ПРОВІДИТЬ СВОЇ ВАКАЦІЇ НА ОСЕЛІ УРОГОЗУ
"ВЕРХОВИНІ"
Розкішно устатковані кімнати з приватною і публічною
лазничкою — ТИЖНЕВО І ДЕННО.
ДЕШЕВІ ЦІНИ — РОЗВАГА, СПОРТ І ВІДПОЧИНОК.
П'ЯТНИЦЯ, 2-го СЕРПНЯ 1963 р. год. 9-та веч.
МІСТЕЦЬКА ПРОГРАМА з участю ТАНЦІВОВАНОЇ
ГРУПИ МОЛОДІ, а потім ТАНЦІ.
В СУБОТУ, 3-го СЕРПНЯ
3 А. В.
при звуковій оркестрі Б. Гринка.
Пам'ятайте або телефонуйте до:
U.W.A. RESORT CENTER
GLEN SPEY, N.Y.
Tel. Port Jervis 598-2773

З'їзд Української Дівочої Гімназії УПТ "Рідна Школа" в Станиславові

Колішні учениці Української Дівочої Гімназії "Рідна Школа" в Станиславові пере-
жили 14 і 15 червня неза-
бутню подію. Саме в тому ча-
сі минуло 25 років, як вони
здавали матуру, якійши в
світ на самостійне життя,
ставши зрілими членами своєї
суспільності.

Різні були шляхи їхнього
життя. Одні продовжували
свою освіту, інші пішли пра-
цювати, ще інші одружились.
Та незалежно, бо тільки за
рік, усім їм довелося пережи-
ти це одну подію, цим разом
жашливу П-ту світову війну.
І наслідки для цієї групи ду-
же трагічні. Половина виїха-
ла на чужину, абиравши рад-
ше полівірація, ніж неволю
під чоботом більшовицького
окупанта, друга половина, із-
за різних причин мусила за-
лишитися. Б. о. л. ш. е. в. ц. к. й.
окупант забрав дві жертви з
тієї класи, дві талановиті, не-
вичайно здібні та вартісні од-
ниці: незабутню Бронку Е. й
Ірку Ф., яких замучено в ка-
зематах на вул. Біліського.
Доля тієї частини класи, що
залишилася на Рідних Зем-
лях, мало на відома, зв'язку
з нею зовсім нема, є тільки
журні погоди і непервер-
жені інформації. За те та
частина класи, що виїхала на
еміграцію, постійно тримає з
собою зв'язок. Це сміливо

можна сказати однадинок
класа, що кореспондує із со-
бою, та ось оце влаштувала
ажке свій третій з'їзд: перший
в 10-ліття матури, другий в
20-ліття, а третій у 25-ліття.

Перший поштурм а. л. н. й
з'їзд відбули в Регенсбурзі в
Німеччині. Хоч приїхало нас
небагато, бо тільки 8 учас-
ниць, проте відбулося все ду-
же урочисто. На з'їзд приїха-
ли дорогі наші незабутні
опікуни класи проф. В. Павлу-
севич та дир. С. Глушко. Реш-
та товаришок, розсіяних по
віддалених частинах Німеччи-
ни та Австрії, прислали свої
привіти та побажання. Там
ми постановили відбутися з'їзд
за наступних 10 років вже
на новому місці поселення.
Так і зробили, влаштували
цей з'їзд в Нью-Йорку, який
рівночасно став починком для
влаштування цього само го
дні з'їзду всіх учениць нашої
гімназії. На з'їзд прибуло
всього більше нас бо аж 11; не-
мало ми вже того часу віта-
ли в себе нашого дорогого
проф. В. Павлусевича, який
покинув цей світ декілька
днів перед нашим з'їздом. На
цьому з'їзді ми постановили
заступити знову, але вже за
п'ять років.

І ось 14 і 15 червня ми зно-
ву зустрілися. Не всі як
планували, бо обмежений час
до двох днів не дав змоги то-
варишкам з Шинга та Кана-
ди взяти участь, але за те
приїхали з Філадельфії, Нью-
Йорку, Ньюарку, Рочестеру, і
навіть наш дорогий директор
Степан Глушко не пожалів
сил і трудів і прилетів із да-
лекого Денверу, із Колорадо,
за що ми всі йому невимовно
вдячні.

З'їзд цей ми відбули в на-
ших американських Карпатах
у Гантері, на Кобзарівці. На-
віть вілла "Косеня" нагадува-
ла нам наші рідні гори, По-
літ-Прут, а гора на другому
боці — околиці Яремча, Ям-
ної чи Микуличина. До це
більш рідного настрою при-
чинилися наша гуцульська
церковця, в якій ми вислуха-
ли Службу Божу, відправле-
ну о. парохом Б. Осідачем в
наміренні з'їзду.

В неділю ранком ми відбу-
ли свою збірку класи. Молит-
ва. Директор вітас привітних
абітурієнтку. В своєму слові
директор, що дозво-
ляючи всім разом з нами зустрі-
рити 25-ліття після матури.
"Я гордий, що Провидіння
Боже доручило мені вихову-
вати дівочу молодість в Рідній
Школі, виховувати майбутню
українську матір, бо в она
сповняє важку роль в сім'ї-
родині і укр. спільноті. Вели-
ка заслуга Головної Управи
Рідної Школи, що осунула
середній дівочої школи. Мос-
прохання до вас: передати
дітшинку ідею своєї ді-
ти". Директор заступає роль
опікуна класи і читас із
зробленого на основі таблиці
дівенки всіх абітурієнтку з
1938 року. Прочитавши днів-

ДО ВІНАЙМУ
в JAMAICA PLAIN, Mass.
5 кімнат в гарній, чистій околи-
ці, остання будівля перед пар-
ком, коло дому СУМА.
Голосити:
John BORACEK
11 Glade Avenue
Jamaica Plain, Mass.

ДО ВІНАЙМУ
БОНГАЛА або КІМНАТИ
між двох вулиць, міська. По-
мірковані ціни. Басейн, денний
табор, всі угодження. Питати:
LOUIS KLEIN
Box 48, Ulster Heights
ELLENVILLE, N.Y.
or phone: ELLENVILLE 459 M

BUSINESS OPPORTUNITY
РЕСТОРАН & HERO SHOP
на продаж, повне влаштування
з Soda Fountain. Ідеальне для
подружжя. Досконале купно.
Треба оглянути. Ціна на скорий
продаж. Телефон власника:
ST 8-9003

ЛАНЧОНЕТА
Повне влаштування, "air con-
ditioned", машина на лід, тепер
закрито, але готове до прова-
дження. Положення в центрі мі-
ста. Ідеальне для спільноти.
Дуже поміркована ціна, нагода
на ціле життя.
142 W. 46th Street
Tel.: CO 5-9861
After 2 P.M. Ask for
Abbott or Conn.

REAL ESTATE
ASTORIA, N. Y.
1 род. мур. підкорм. дм., оліп.
огрівання, бл. стадіон — \$19,500.
Закрито в серні в суботи
і неділі.

GENOVESE REALTY
RA 8-1120

НА ПРОДАЖ!
(На Флориді)
Хто зацікавлений тропічним
кліматом в чудовій, теплій
Міямі, Флориді? Мисмо на
продаж 3 муровані дом, апар-
таменти і готельні кімнати. Все
устатковане і збудоване. Биз-
нес. Питати або телефонуйте
(власники)
Mr. & Mrs. Wengulowsky
844 S. W. 2nd St., Miami 36, Fla.
Tel.: FR 9-1266 after 6 P.M.

РІЗНЕ
SCHALLER & WEBER
"THE HOUSE OF QUALITY"
1654 2nd Ave., New York
28-28 Steinway Ave., Astoria
56-54 Myrtle Ave., Ridgewood
310 Front Street, Hempstead
41-06 Main St., Flushing, L. I.

БОЙЧУКІВКА
(GLEN SPEY MANOR)
Великий модерний басейн. Окремі басейни для дітей. До-
звіл основний ліс. До виїзду з басейну \$25 дозвіл без
застави в новому будинку, в якому є всі необхідні устаткуван-
ня, включно з кухною, холодильником і напівмисливцями, як також
з басейном для дітей з харчами. Повний конфер, кухня у
факхових руках. Інформувати:
М. BOYCHUK — в Нью-Джерсі — DRevel 6-1333,
а також від 25-го червня — Port Jervis, N.Y. — 594-0380
ДУЖЕ ПРИСТУПНІ ЦІНИ ДЛЯ ВСІХ

4 1/2%
FOR ANNUAL
CURRENT RATE
TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

ПІШПІТЬ АБО ЖАДАЙТЕ ТЕЛЕФОНІЧНО
НАШОГО "ПАДІ ПОШТОНО" ЛІТЕРАТУРИ.
ПОТРІБНОЇ ВАМ ДЛЯ ЗАПОЧАТКУВАННЯ
ВИГЛЯДНОГО І КОРИСНОГО ПЛАНУ ОЩА-
ДКУВАННЯ.
4 1/2%
FOR ANNUAL
CURRENT RATE
TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

ника присутніх і неперсуктій,
щойно тоді перед нашими оч-
ма став нам усім провідний
наш шлях. Скільки зміни ці
роки нам принесли. Майже
кожна з нас має вже великі
діти, які або закінчують в
цьому році американську гай-
скул, чи незадовго будуть її
закінчувати, а декілька з нас
має вже студентів університе-
тів. П. дир. Глушко подав ін-
формації про членів учитель-
ського збору, з яких багато
вже не живе. Не стало в жи-
воті дорогого нашого катехи-
ста о. Горнякевича, професо-
рів Павлусевича, Мороза та
нашого першого опікуна класу
проф. Никифорука. Деякі
професори живуть на емігра-
ції, інші залишилися за заліз-
ною заслоною. Пан директор
попросив усіх присутніх шви-
нувати їхню пам'ять повстан-
ням з місць та однокласни-
кам з мовчанкою. Шванували
ми теж і пам'ять наших двох
незабутніх товаришок, заму-
чених в більшовицькій тюрмі.
Після цього Директор по-
просив кожну із присутніх
окремо розказати про все, що
кожна з нас пережила за час
цих 25 років. Це була дуже
урочиста та цікава хвилинка.
Слухаючи кожної, можна пи-
сати цілі книжки — таке ба-
гате в переживаннях було це
чверть сторіччя. Тяжко не раз
виріти, що людина потрапить
перенести все це і не заломити
після цього. Декому з наших
товаришок довелося пережи-
ти тяжкі родинні трагедії, од-
нак вони не заломилися під
ними, а далі продовжують до-
наміреної цілі. Завважилось
із звітів життя, що всі учас-
ниці з'їзду, як і ті, що не
змогли приїхати, не тільки
свідомі одиниці та матері, що
виховали своїх дітей на ві-
домих українців — це цінні
одиниці членів української
нації. Можемо бути горді з
того, що не завели своїх ви-
хованців, які докладали стіль-
ки зусиль, щоб нас не тільки
"грамоти навчили", але на ко-
ристині членів українського
народу виховати. І це ми ви-
конали. Оці 25 років життя
після закінчення гімназії ви-
повнені не тільки працею над
собою, але також працею на
народний культурно-націона-
льний нив, ведення садочків,
курсів українознавства, ак-
тивна участь і праця в мо-
лодечних організаціях, жіночих
товариствах та загально-ро-
диських організаціях випов-
няє всі вітні хвилини, на які
наша факхова і домашня
праця дозволяє. Діти кожної
з нас, — це активні члені
молодеческих організацій Пла-
сту і Суми, свідомі українці,
що не соромляться країни по-
ходження своїх батьків.
Дуже зворушливі хвилини
переживали учасниці з'їзду,
слухаючи слів свого дорогого
директора С. Глушка, що ко-
ротно розказав про історію
існування нашої гімназії.
Йому довелося бути останнім
директором, а його близькому
сусідові із Рідного Покуття
дир. Никифорову Данишеві бу-
ти її першим директором. Гім-

нація переживала різні прик-
рі хвилини, бо польська вла-
да намагалася за всяку ціну
перешкодити її праці, робля-
чи всілякі провокації, щоб її
закрити. Однак усі директо-
ри з учительським збором
доклали всіх можливих зу-
силь, щоб цю гімназію втри-
мати. Завданням гімназії бу-
ло виховати свідому українсь-
ку жіночку в релігійно-націо-
нальній душі. Це завдання
директор С. Глушко разом із
усім своїм учительським збо-
ром намагався перевести в
життя. І це, можемо сказати,
йому вдалося. Багато пере-
шкод йому, як директорові до-
велось поборювати. Польська
влада ставила різні домаган-
ня, гімназія не мала права
прилюдности, що мало від-
страшувати учениць поступа-
ти до цієї школи. Директо-
рові приходилося не раз про-
контнути гірку пігулку від
польської влади, коли він на-
магався оправдати молоді.
Класа, до якої ми ходили
завжди була найближча його
серцю. Це не тільки найчис-
ленніша класа, але рівнем
навчання стояла дуже високо.
Більше як половина відзнача-
ючих учениць, сильна інте-
лектуально, незвичайно здіб-
на і енергійна організаційно,
свідомо національно, активна
в містечковому житті школи
— протягом кількох років бу-
ла центром і життям всієї гім-
назії. Це теж остання класа
старого типу. Тому сьогодні,
вітаючи всі ці дорогі йому
учениці, бачить, що не заві-
ся в сподіваннях, що вони
такі, якими йому їх все хоті-
лось бачити. Просить Все-
вишнього, щоб дозволив йому
пробити це на 30-літній
з'їзд, та це раз пережити такі
радісні та зворушливі хвили-
ни, як їх він переживав сьо-
годні.

Крім формальних, офіцій-
них частин, з'їзд мав ще й
веселі хвилини, а це були
спільні обіди та сніданки,
спільний вечір з чоловіками
та дітьми та іншими членами
ученицької гімназії, які при-
були на з'їзд, як гості. З ве-
личкою присміткою вітали ми
гостей пані О. Томашівську
та В. Рублеву, які як членки
Ватківського Кружка нашої
гімназії займалися влашту-
ванням для нас в школі всі-
ляких прийнят, буфетів на
забави, тощо. Це була наче
мівітаторка самої гімназії, що
приїхала зустрітись по довгий
перерві. За це ми їм незви-
чайно вдячні. Під час цих
неформальних хвилин тільки
і чулось: "...а як пам'яташ
як то..." і т. д. Довго поза
північ згадували різні приго-
ди, моменти з життя гімназії,
співали "старих" пісень, які
тепер, після 25 років вже не
дуже чується серед молоді
генерації.

Роз'їхались ми в неділю ве-
чером із сильною постановою
що зустрітись за 5 років.
Усім учасницям з'їзду щи-
ре спасибі, що не пожаліли
труду приїхати на цей з'їзд.
А головному нашому дорогому
панові директорові, що звели-
чав цей з'їзд своєю присут-
ністю.

Панству Кобзарям на ша
сердечна подяка, які займа-
лися господарською сторін-
кою з'їзду, даючи нам змогу
побувати в напруду українсь-
кому оточенні. Гуцульський
характер віллі, устаткування
ідеальні включно з панора-
мою Е. Козака — у великій
мірі причинилося до того, що
ми хвилину забули, що ми на
чужині. Дай їм, Боже, щоб
і надалі мали вони сили про-
довжувати цю гарну ідею
створення українського літ-
ніського середовища, яке
вони започаткували і яке вже
формується.

Мирослав Приймак
Учасниця з'їзду
(Рочестер, Н. Й.)

Читайте щоденник "Свободу"

TRIDENT SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
of Chicago, Illinois

ПОШТОВА СКРИНКА &
БАНКОВОЮ ФІЛІЄЮ ДЛЯ
ОЩАДНОСТЕЙ "ТРАЙДЕНТА"

ВАШІ ГРОШІ Є ВСЕ ОБЕЗПЕЧЕНІ
НЕКО З НАШИХ КЛІЄНТІВ НЕ СТАТИ ЦІНА ПОСЛАЖОК НАМ ЧЕШ, АБО
ОДЕРЖУЮЧИ ЧЕШ ВІД НАС ЗРОЗУМІЛИ, ВОНИ БІЗ НАМАГАЛИСЯ ЧИ НАМАГАЛИСЯ

\$10,000.00
ЧЕРЕЗ ФЕДЕРАЛ СЕРВІС ЕНД ЛОВН ІНШУРЕНС КОРПОРЕШН

ВАШІ ГРОШІ ПРОЦЕНТУЮТЬСЯ 4% РІЧ-
НО І КОЖНОЧАСНО СУМА ДОДАВА ДО ВА-
ШОГО КОНТА ПЕРЕД 15-МІ ЯКОГОНЕ-
ВІД МІСЦЯ, ПРИНЕСЕ ВАМ ПОВНИЙ
ВІДСОТКІ ЗА ЦІЛИЙ МІСЯЦ.

ПІШПІТЬ АБО ЖАДАЙТЕ ТЕЛЕФОНІЧНО
НАШОГО "ПАДІ ПОШТОНО" ЛІТЕРАТУРИ.
ПОТРІБНОЇ ВАМ ДЛЯ ЗАПОЧАТКУВАННЯ
ВИГЛЯДНОГО І КОРИСНОГО ПЛАНУ ОЩА-
ДКУВАННЯ.

4 1/2%
FOR ANNUAL
CURRENT RATE
TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

TRIDENT
SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION
1915 N. 3RD STREET CHICAGO, ILL. 60612

Сиринчену зливним дощем повінь в околицях міста Вовфа-
ло, Н. Й., хлопці використовують для цілком присмаго
кунелі. Дош падав шість годин і акрів вулиці шістьма
стопами води.

Зі спорту

ДРУЖИНОВІ
ПЕРШЕНСТВА
ТЕНІСУ УСАЦАК

Вже в наступну неділю, 4-го
серпня відбудуться перші роз-
гравки тенісу за дружнине
першенство Української Спор-
тної Централі Америки і Ка-
нади. До участі в цих пер-
шенствах зголосилися тільки
чотири дружини, а саме:

"Львів" — Торонто, "Львів"
Клівленд, "Черник" — Діт-
ройт і Карпатський Ленетар-
ський Клуб — Нью-Йорк.

КЛК Нью-Йорк репрезенту-
ватимуть два змагуни Кон-
стантин Бені і Юрій Лимага,
які розіграють з "Львов'яни-
ми" у Торонто чотири пооди-
нокі гри та одну подвійну.

Згідно з пляном цих дру-
жини українських перше-
нств, перших на терені
ЗЛА і Канади, переможці цих
двох зустрічей мають опісля
розіграти між собою фіналь-
ні змагання за чемпіонат УС-
ЦАК, дата яких буде ще

устиїнена, чи точніше узгід-
нена з фіналістами.

**ВІДБИВАНКАРІ УКРАЇН-
СЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ ПАСЕЯК**
ЗДОБУЛИ ШЕ ОДНУ
ЧАШУ

Минулої суботи, 27-го лип-
ня, чоловіча дружина відби-
ваниць Української Централі
з Пасейку взяла участь в тур-
нірі відбиванкових дружин,
влаштованих польськими
спортовцями на оселі "По-
лянка" в ОВК Рідж, Н. Дж.

Запрошена одинока україн-
ська дружина до турніру шести
дружин виїхала зі змагань
переможцем, здобувачем пер-
шого місця та чашу. Відбива-
нкарі Української Централі
Р. Свистун, А. Напроцький,
Ю. Бук, Л. Лушняк, Я. Гер-
ман, В. Кобзар, Р. Макарен-
ко і М. Смородський. Україн-
ську дружину шире постолю
польські господарі, за що їм
подякував у своєму слові під-
час прийняття провідник від-
биванкарів Р. Свистун.

В. С.

Короткі вістини

• Ген. Ерл Дж. Вілгер, шеф-
штабу Армії, заявив, що підпи-
саний з Соведами договір про
заборону атомових детонцій не
перешкодить Америці змагати
під час створення протипакет-
ної ракети, бо той договір до-
зволить на підземні атомові ек-
сперименти. Зате названий генер-
ал відмовився будь-що сказа-
ти про проктований пакт не-
агресії з СССР.

• Група республіканських
конгресменів написала листа
до през. Кеннеді, домагуючись
"швидкої та енергійної" акції в
справі припинення закордон-
ної торгівлі з Кубою Кастра.
Конгресмени звертають увагу,
що 50% потребних Кубі товарів
привозять кораблі під прапора-
ми союзних з Америкою країн.

• "Кью Кросс Плен" з стей-
ту Нью-Джерсі зробив умову з
64 домашніми старцями в тому
стейті для уділювання опіки для
тисяч старих осіб, які підхо-
дять під умови згаданого пла-
ну. Члени так званої "Снігун
Ситизен програм" дістануть пра-
во на 70-денне лікування у
шпиталі щороку, як теж по два
дні в кожну з тих днів
старців